

نظامیان شاغل در مناصب سیاسی

۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ ساعت ۱۳:۰۱

ارتش شاهنشاهی از سال ۱۳۳۶ تا ۱۳۵۷ دارای ۱۸ نفر ارتشبد، ۱۹۹ نفر سپهبد، ۲۵۷ نفر سرلشکر و نزدیک به ۹۰۰ نفر سرتیپ بود. در یک جمع‌بندی کلی، حدود ۲۰۰۰ نفر در رژیم پهلوی به درجه تیمساری رسیده بودند.

تعداد نظامیان و درجه‌داران در حکومت پهلوی بسیار زیاد بود. ظاهراً شاه درصدد بود با این اقدام، وفاداری بخش مهمی از نظامیان را جلب کند. زیرا اختصاص دادن درجات نظامی باعث می‌شد تا نظامیان ضمن بهره‌مندی از امتیازات گوناگون، از نظر روانی نیز انگیزه بیشتری داشته باشند.

«ارتش شاهنشاهی از سال ۱۳۳۶ تا ۱۳۵۷ دارای ۱۸ نفر ارتشبد، ۱۹۹ نفر سپهبد، ۲۵۷ نفر سرلشکر و نزدیک به ۹۰۰ نفر سرتیپ بود. در یک جمع‌بندی کلی، حدود ۲۰۰۰ نفر در رژیم پهلوی به درجه تیمساری رسیده بودند. این افزایش تعداد تیمساران و کمبود محل سازمانی، باعث می‌گردید تا محمدرضا پهلوی با فراغ خاطر، قسمت اعظم آنان را در حین خدمت و یا بعد از بازنشستگی در مشاغل سیاسی به کار گیرد. ذائقه سیاسی شاه، افرادی را می‌پسندید که مطمئن، مطیع و فرمانبردار بودند و نظامیان، در بالاترین سطح ممکن، از این خصایص برخوردار می‌شدند. محمدرضا می‌کوشید با کمک گرفتن از نخبگان و فرماندهان عالی‌رتبه نظامی، که از میان مطیع‌ترین افراد برگزیده می‌شدند، ثبات و امنیت را به نحوی که منافع طبقه حاکم تأمین شود، برقرار نماید. «شاه وفاداری بی قید و شرط به خود را تنها معیار صلاحیت اعضای نیروهای مسلح برای ارتقای درجه منظور می‌کرد». کارکنان ارتش از بدو استخدام تحت شدیدترین تدابیر امنیتی قرار می‌گرفتند و بالاترین اقدامات گزینشی و کنترلی در خصوص آنان مراعات می‌گردید.»

منبع: شاداب عسگری، بهائیان نظامی در حکومت پهلوی دوم، تهران، موسسه فرهنگی هنری و انتشارات مرکز اسناد انقلاب

اسلامی، ۱۳۹۶، ص ۱۹۹

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/49621/سیاسی-مناصب-شاغل-نظامیان>